

cia e les quals totes e sengles coses requeriren axí lo dit confessant en quant a ell toca e tocar es vist e la dita honorable tudriu en nom del dit pubill fill seu son vistas per esser feta a cascun d'ells carta publica per mi notari avall scrit.»

El reconeixement del senyor era sempre la primordial prerrogativa; en certs casos no tenien altre fi algunes prestacions, si bé en altres tenia alguna importància el fi contributiu. Per mostra hom pot posar algunes de les prestacions feudals que pesaven sobre els vassalls de les parròquies incloses en el senyoriu del Castell d'El Far, en 1410:

«Cortés d'El Coll, un assap d'aigua de la riera.

Codina de Mugent, duas jovas de laurar e altres duas a batre blat e una tragina a obs de levar los quintos.

Item, un jornal a obs de cavar e una somada de pallas.

Pujol de Llinás... un feix de palla.

Bordoy de Llinás... un formatge de pastura, si te bestiar menut.

Alemanys de Llinás, una jova a obs de laurar; una somada de palla e III sous en la festa de Pascha de la resurrecció; una ocha per S. Joan Baptista i un parell de stors (en igual festa), III quarteres dordi no calçada ne remada per S. Pere e S. Feliu del mes d'agost, mesura vella del castell; I cortó de cera bona e bella (será de la mel). (a)

Arenas de Collsabadell, una jova de laurar e altre a batre e un tragí a llevar lo cens e altre tragí ab croces (b), una somada a cavar les vinyes.

Pruna de Collsabadell, un poll de stor bo e bell e rebedor en la festa de S. Joan de juny, un tragí en adjutori de levar los cens e un jornal a cavar.— Capbreu de Riembau de Corbera.— Arx. de F. Vergés, carrer de S. Sever, n.º 1. Barcelona.

(a) En altre document: un cortó de cera bella obrada en candeles.

(b) Potser sigui un baiart.

La Cerdanya-Maranges

Per Ramon Vinyeta

Cloquers amb caputxa i al seu redós, apilonades, talment ovelles a l'envolt del seu pastor, tot de cases amb teulats de llicorella, grisencs però lluent al sol d'una hora lluny; camps d'herbei, abundants de color verd mudadís i unes arbredes que fan de voraviu amb un brancatge inquiet i movedís que l'oreig tambaleja constantment; rierols en plena adolescència, freturosos de fer-se grans, portadors que són d'una aigua tot just infantada,